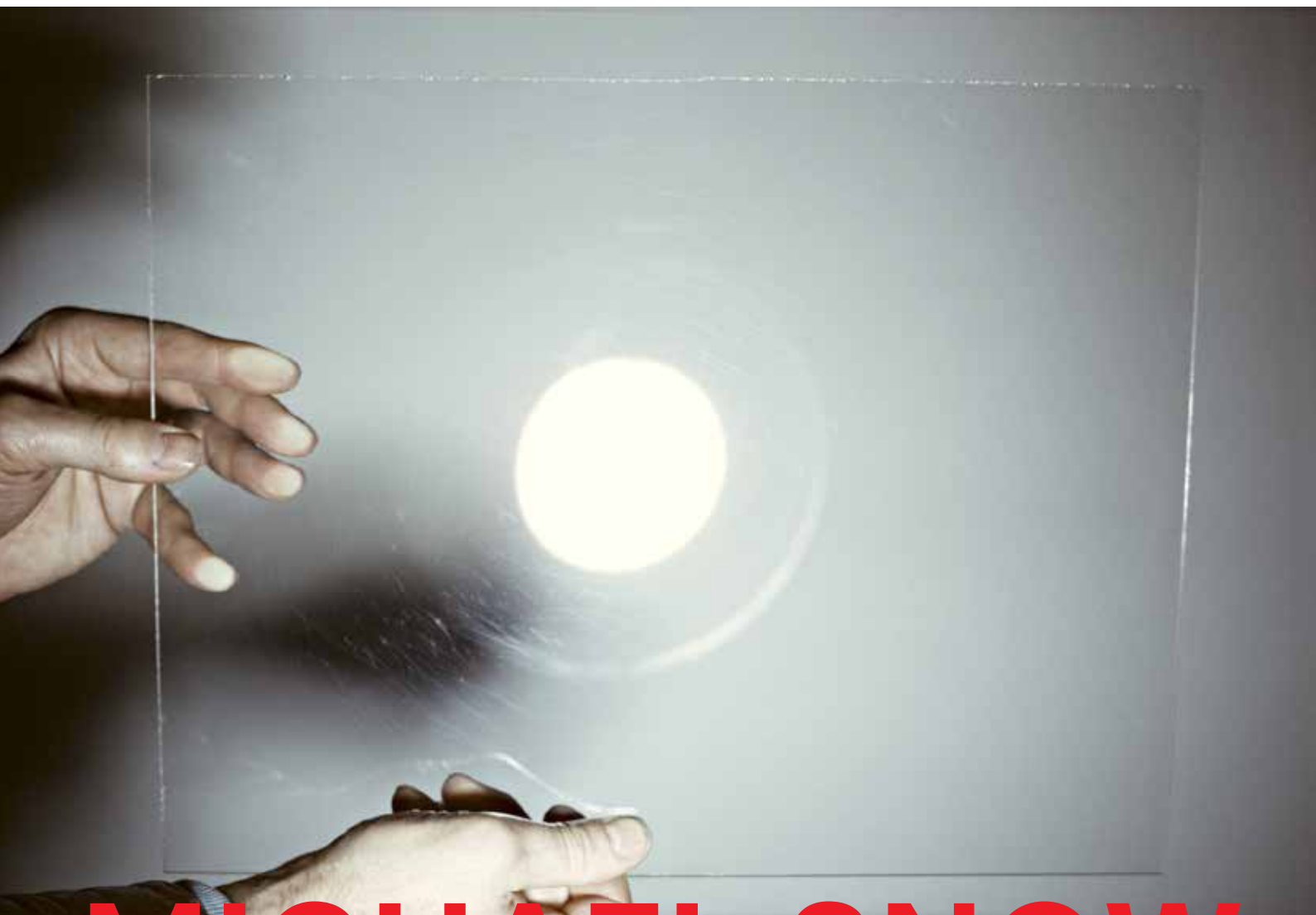

 Ajuntament de
Barcelona

[LA VIRREINA]

CENTRE DE LA IMATGE

MICHAEL SNOW

SEQÜÈNCIES

09.07 > 01.11.2015

www.barcelona.cat/lavirreina

DOSSIER DE PREMSA

MICHAEL SNOW. SEQÜÈNCIES

09.07 > 01.11.2015

La Virreina Centre de la Imatge

Comissària: Gloria Moure

Aquesta exposició, de caràcter retrospectiu, constitueix un recorregut per la trajectòria de l'artista canadenc Michael Snow (Toronto, 1928) i reflecteix la diversitat de tècniques amb què ha treballat: música, films, vídeo, pintura, escultura, fotografia, llibres i instal·lacions. En totes aquestes tècniques, Snow busca explorar les capacitats expressives del so i la imatge i desafia la dualitat visió/representació. L'aproximació creativa de Snow demana la participació de l'espectador, li suggereix que vegi l'objecte, que el percebi, que s'hi involucri. En les seves estratègies compositives hi ha una voluntat de dirigir l'atenció de diferents maneres i d'implicar el *voyeur* en el procés de creació. El traspàs de límits comporta no solament la interactivitat entre obres, siguin objectes o imatges, sinó l'apreciació de l'espai com un element visual, plàstic i sonor més que com a contenidor neutral de creacions. Snow també està interessat en l'espai en si mateix com un lloc per experimentar.

Motivat per la seva curiositat, durant deu anys (1962-1972) desenvolupa la seva obra artística en paral·lel amb el seu treball com a músic professional de jazz. El film, amb incidència en l'exploració formal sobre la narrativitat, té un pes específic des de 1956 i sobretot a partir de 1967, any en què *Wavelength* guanya el Gran Premi a Exprmntl, el festival de cinema experimental de Knokke (Bèlgica), i es converteix en una peça emblemàtica d'un cinema que reflexiona sobre el seu mateix llenguatge.

Les obres aplegades a *Michael Snow. Seqüències* comprenen tota la seva trajectòria i moltes d'elles es presenten per primer cop a Europa. La mostra s'obre amb la seva primera instal·lació cinematogràfica, *Little Walk* (1964), que pertany a la sèrie *Walking Woman*, en la qual va treballar intensament entre 1961 i 1967. Altres obres ens fan palès el seu interès, des de finals dels anys cinquanta, per trencar els límits de l'espai tradicional fent servir com a suports la paret però també el terra. *Quits* (1960) i *Shunt* (1959) evidencien com la relació entre dos espais pot ser visualment descrita i activada, i alhora ja remarquen el seu interès en els aspectes físics de l'art, en la matèria. "En el meu treball sempre sóc escultor. De vegades un escultor de temps/llum. Però sempre he sigut, des dels meus inicis, un escultor pur, un artista que fa objectes, en tres dimensions."

A *Sighting* (1982), *Zone* (1982) i *First to Last* (1967), dirigeix i estimula l'atenció de l'espectador: "Totes aquestes peces són directores d'atenció en el sentit que les seves formes suggereixen els camins que hauria de seguir la mirada de l'espectador."

Scope (1967) monumentalitza l'evident fenomen reflexiu del periscopi i introdueix l'espectador com a part de l'obra. *Membrane* (1969) i *432101234* (1969), amb les seves superfícies reflectants, subratllen l'interès pel reflex, que du a qüestions pictòriques (percepció, superposició, reflex) presents en tota la producció artística de Snow.

Amb *Sight* (1967), travessa l'espai i crea una connexió entre interior i exterior, anvers i revers: "Aquesta peça presenta un dels meus usos més radicals de l'aspecte inevitable i gairebé sempre amagat del davant i el darrere: el fet que un pla té dues cares."

La importància del caràcter matèric de l'obra el ressalta de nou en les seves obres fotogràfiques: "No són només 'imatges' (si és que això és possible); tots els meus treballs fotogràfics contempen la naturalesa física de la seva existència, tant si es tracta d'una còpia en color emmarcada com si es tracta d'una caixa de llum o una transparència sobre tela en suspensió. Aquest és un factor important, com les seves dimensions."

In Medias Res (1998) i *Crouch Leap Land* (1970) incideixen en la presentació de l'obra creant una ampliació de l'espai. La primera té la mida del seu element principal, una catifa persa, i es col·loca al terra quan s'exposa. La segona està penjada del sostre i l'espectador queda situat en el punt de vista des d'on l'artista va fer les fotografies. *Shade* (1979) i *Powers of Two* (2003) parteixen del desig de l'espectador per veure l'altra cara de la superfície. Aquesta última, sobre suport transparent, s'apropia de la imatge dels espectadors i els fa formar part de l'obra. *Paris de judgement Le and/or State of the Arts* (2003), en què es veuen tres figures femenines nues fotografiades enfrontades amb *Les Grandes Baigneuses* de Paul Cézanne, remarca un cop més la qüestió de la representació a través del diàleg entre pintura i fotografia.

El recorregut de la mostra està ple d'instal·lacions sonores, una de les parts més desconegudes de l'obra de Snow. *Hearing Aid* (1976) se serveix de la rigidesa de la funció del metrònom per provocar un constant canvi ambiental dels ritmes, mentre que *Diagonale* (1988) utilitza la capacitat dels mitjans electrònics per produir ininterrompudament tons purs únics. La memòria és un element important en l'experiència de *Tap* (1969/1972): l'espectador s'ha de topar amb diversos objectes, de diferent entitat, que es troben dispersos al llarg de la mostra. *Waiting Room* (2000) és un treball sobre el temps, sobre la capacitat de l'atenció en temps real, en què fa servir el so real procedent de les sales de La Virreina Centre de la Imatge.

A *Piano Sculpture* (2009), instal·lació de quatre projeccions de les mans de l'artista tocant el piano, el so és diferent en cadascuna de les gravacions de la mateixa peça. L'espectador, segons la seva posició, percebrà una combinació de sons que no està relacionada harmònicament amb les pulsacions de les mans.

A través de passatges alternatius de camps de color i imatges fotogràfiques en què explora i analitza la cinètica del cinema, projectes en què la naturalesa constitueix el tema de l'obra, obres de registre pictòric en què el paisatge i la naturalesa morta es desenvolupen, i creacions sobre el temps i la seva durada, Snow explora les propietats materials del film i les mecàniques del cinema en relació amb l'espai. Una sola pantalla li permet experimentar tot construint temes, creuant-los o posant l'accent en l'anàlisi perceptiva. *Solar Breath (Northern Caryatids)* (2002) és l'enregistrament del moviment de la cortina contra la finestra provocat pel vent una hora abans de la posta de sol a la seva cabana de la costa del Canadà: "Si d'una banda és simplement la filmació d'un documental amb la càmera fixa, d'una altra també és el resultat d'anys d'observació."

A *SSHTOORRTY* (2005) —de la suma de *short* (curta) i *story* (història)—, la narrativitat és de temps continu, però la superposició de la història fa que passat i futur es fonguin en present.

En la seva producció fílmica, Snow traça una línia divisòria molt clara. Alguns films són projeccions ideades específicament per a una sala d'art, per a un públic en moviment i estan relacionats amb l'equivalent de mirar una pintura o una escultura. D'altres han estat creats per ser vistos en un cinema o en un auditori, on el públic està assegut i hi ha un acord segons el qual es demana l'atenció per un període de temps establert, és a dir, llocs insonoritzats i amb bona acústica, ja que en molts d'aquests films el so és una part important de l'experiència. Per

coherència amb els seus criteris, la filmografia de Snow es projectarà a la Filmoteca de Catalunya, excepte *Wavelength* (1967), que, pel seu caràcter emblemàtic, es mostrarà a l'espai de l'exposició.

Wavelength és un zoom continu de 45 minuts que filma, amb càmera fixa, el recorregut de l'estudi de l'artista. En aquest film ja hi trobem aspectes recurrents del seu treball: la relació que s'estableix entre interior i exterior i entre anvers i revers, la mutació, l'allargament o condensació de la imatge i del so, la relació entre l'objecte i la imatge, la reflexió sobre l'espai/temps, la llum com a matèria, així com la finestra com a motiu: "Quan mirem per una finestra des de dins d'un edifici, la finestra esdevé l'equivalent dels nostres ulls i l'edifici, l'equivalent del nostre crani (des del qual mirem enfora). Aquesta associació està implícita a *Wavelength*."

Slidlength (1969-1971), una seqüència de 80 diapositives projectades en bucle, desenvolupa alguns dels descobriments fets a *Wavelength* i *Sink* (1970), composta també de 80 diapositives amb imatges del lavabo de l'estudi de l'artista que evidencien que la matèria és la llum. En aquesta obra totes les variacions cromàtiques depenen de la llum, utilitzada per mesclar els colors que esdevenen la llum projectada de l'obra definitiva.

Tota la trajectòria de Michael Snow reitera i evidencia el caràcter experimental de la seva aproximació creativa. Si les seves obres revesteixen una forta dimensió conceptual i processual, el caràcter lúdic i irònic d'algunes d'aquestes mateixes obres mostra el gran sentit de l'humor amb què Snow reflexiona sobre el món.

Michael Snow. Seqüències es construeix, doncs, a partir de la diversitat i l'*acentralitat* proclamada per l'artista des de fa més de cinquanta anys: "No sóc un professional. Les meves pintures estan fetes per un cineasta, l'escultura per un músic, les pel·lícules per un pintor, la música per un cineasta, les pintures per un escultor, l'escultura per un cineasta, les pel·lícules per un músic, la música per un escultor... De vegades, tot funciona alhora [...]." I d'això es tracta, l'exposició està articulada perquè tot funcioni a favor de l'experiència de la imatge, de l'espai i del so.

Gloria Moure, comissària de l'exposició

Piano Sculpture, 2009. Col·lecció de l'artista, Toronto

In Medias Res, 1998

Col·lecció del Centre National des Arts Plastiques, Ministeri de Cultura i Comunicació, París

MICHAEL SNOW. BIOGRAFIA

Michael Snow va néixer el 1928 a Toronto, ciutat on viu actualment. Com a músic (intèrpret de piano i altres instruments) ha actuat al Canadà, els Estats Units, Europa i el Japó, en solitari i com a membre de diverses formacions (principalment amb el grup CCMC de Toronto), i també ha publicat diversos discos.

Pel que fa a la seva faceta cinematogràfica, els seus films s'han presentat arreu del món en festivals i han estat inclosos a les col·leccions de diversos arxius cinematogràfics, com l'Anthology Film Archives de Nova York, a Cinémathèque Royale de Belgique de Brusel·les o el Österreichisches Filmmuseum, de Viena.

La seva obra està representada en col·leccions privades i públiques arreu del món, com a la National Gallery of Canada, l'Art Gallery of Ontario de Toronto, el Museum of Modern Art de Nova York, el Philadelphia Museum of Art, el Museu Ludwig de Colònia i de Viena, el Centre Georges-Pompidou de París, el Musée des Beaux-Arts i el Musée d'Art Contemporain de Mont-real.

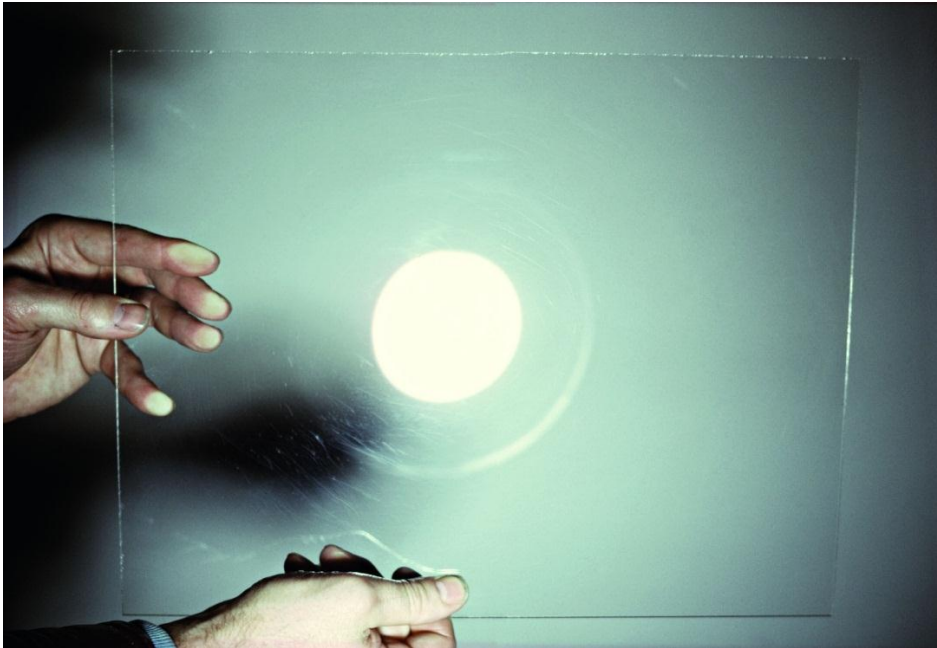
Des de 1970 ha fet vídeo, cinema, diapositives, instal·lacions sonores i manufactura de llibres, com per exemple *Michael Snow/A Survey* (1970), *Cover to Cover* (1975), *56 Tree Poems* (1999) i *BIOGRAPHIE of the Walking Woman 1961-1967* (2004), així com col·laboracions en revistes, per a *Impulse* (1975), *Photo-Communiqué* (1986), i *C magazine* (1993).

S'han presentat retrospectives de la seva pintura, escultura, muntatges fotogràfics i holografia a llocs com el Hara Museum (Tòquio); dels seus films, a la Cinémathèque Française, al Centre Georges Pompidou (París), a l'Anthology Film Archives i al Museum of Modern Art (Nova York) i l'Institut Lumière (Lió). I de la seva obra, en tots els mitjans simultàniament, el 1994 a The Power Plant i a l'Art Gallery of Ontario (Toronto). Una retrospectiva dels seus muntatges fotogràfics 1962-1999 titulada *Panoramique* va presentar-se al Palais des Beaux Arts (Brussel·les), itinerant al Centre National de la Photographie (París), MAMCO i Saint-Gervais (Ginebra). S'han muntat exposicions retrospectives addicionals a la Vancouver Art Gallery i al Musée d'Art Contemporain (Mont-real). Va fer-se una panoràmica de la seva escultura abstracta, *Objects of Vision*, a l'Art Gallery of Ontario el 2012. Va presentar-se una gran retrospectiva dels seus fotomuntatges, *Michael Snow: Photo-Centric*, al Philadelphia Museum of Art a principis del 2014.

Michael Snow ha complert diversos encàrrecs públics, el més conegut dels quals és *Flight Stop* a l'Eaton Centre i *The Audience* a Skydome (ara anomenat Rogers Centre), ambdós a Toronto. El seu *The Windows Suite* va estrenar-se el setembre del 2006 al Pantages Hotel i al complex residencial de Victoria Street, Toronto, i el seu *Les Lumières* va inaugurar la Cinémathèque Québécoise a Mont-real el setembre del 2013.

El seu darrer encàrrec públic, *Lightline*, per a l'exterior de la Trump Tower de Toronto, es presentarà el 2015. Snow ha rebut diversos premis, entre els quals una beca Guggenheim (1972) l'Ordre del Canadà (grau *Official*, 1982; grau *Companion*, 2007), el primer premi del Governor General's Award in Visual and Media Arts (2000) pel seu cinema. Snow va ser nomenat Cavaller de l'Ordre de les Arts i les Lletres de França el 1995, el 2004 va ser nomenat doctor *honoris causa* per la Universitat de París I, Panthéon-Sorbonne. L'any 2011, va ser guardonat amb el Gershon Iskowitz Prize.

Aquest any La Virreina Centre de la Imatge a Barcelona presenta *Michael Snow. Seqüències*, una retrospectiva de la seva obra en tots els mitjans.

Slidlength, 1969-1971 Col·lecció de l'artista, Toronto

Powers of two, 2003. Cortesia de la Galerie Martine Aboucaya, París

LLISTAT DE LES OBRES DE L'EXPOSICIÓ:

Shunt, 1959

Fusta, pintura a l'oli

Col·lecció de la National Gallery of Canada, Ottawa

Quits, 1960

Fusta, pintura a l'oli

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

First to Last, 1967

Fusta pintada, alumini, periscopis

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

Scope, 1967

Acer inoxidable, miralls, cinc elements

Col·lecció de la National Gallery of Canada, Ottawa

Sight, 1967

Alumini, plàstic

Col·lecció de la Vancouver Art Gallery, Vancouver

Aluminum and Lead, 1968

Alumini, plom

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

432101234, 1969

Acer cromat, alumini, espuma de poliuretà

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

Membrane, 1969

Acer cromat, fusta, goma

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

Zone, 1982

Plexiglàs, goma

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

Sighting, 1982

Alumini

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

Little Walk, 1964

Pel·lícula original de 8 mm passada a DVD, color, sense so, 12 min 30 s,

Walking Woman: 152,4 x 61 cm (silueta de fusta)

Col·lecció de l'artista, Toronto

Sink, 1970

Fotografia en color, projector de diapositives, 80 diapositives en color de 35 mm

Col·lecció de l'artista, Toronto

Solar Breath (Northern Caryatids), 2002

Projecció de vídeo, color, so, 62 min 35 s

Col·lecció de l'artista, Toronto

SSHTOORRTY, 2005

Vídeo, color, so, 1 min 45 s

Col·lecció de l'artista, Toronto

The Corner of Braque and Picasso Streets, 2009

Càmera de vídeo de circuit tancat; projecció de vídeo a temps real, color, sense so

Obra adaptada a l'espai de l'exposició

In the Way, 2011

Vídeo, color, sense so, 23 min 10 s

Col·lecció de l'artista, Toronto

Tap, 1969-1972

Fotografia en blanc i negre emmarcada, text mecanografiat sobre paper emmarcat, altaveu, cable d'àudio, documents.

Col·lecció de la National Gallery of Canada, Ottawa

Hearing Aid, 1976

Tres radiocassets, cintes, metrònom

Col·lecció del MACBA, Barcelona

Diagonale, 1988

Setze altaveus, sintetitzador de setze canals, equip de so
Col·lecció de l'artista, Toronto

Waiting Room, 2000

Dispensador de números, pantalla de números, altaveus, micròfons, seients
Col·lecció de l'artista, Toronto

Piano Sculpture, 2009

Projecció de vídeo de quatre canals, quatre altaveus, color, so, 14 min
Col·lecció de l'artista, Toronto

Slidelength, 1969-1971

Projector de diapositives, 80 diapositives de 35 mm en color
Col·lecció de l'artista, Toronto

In Medias Res, 1998

Fotografia en color sobre lexan
Col·lecció del Centre National des Arts Plastiques, Ministeri de Cultura i Comunicació, París

Powers of two, 2003

Quatre transparències fotogràfiques
Cortesia de la Galerie Martine Aboucaya, París

Paris de jugement Le and/or State of the Arts, 2003

Fotografia en color sobre tela
Cortesia de la Galerie Martine Aboucaya, París

Shade, 1979

Transparència fotogràfica en blanc i negre, plexiglàs
Art Bank Collection del Canada Council for the Arts, Ottawa

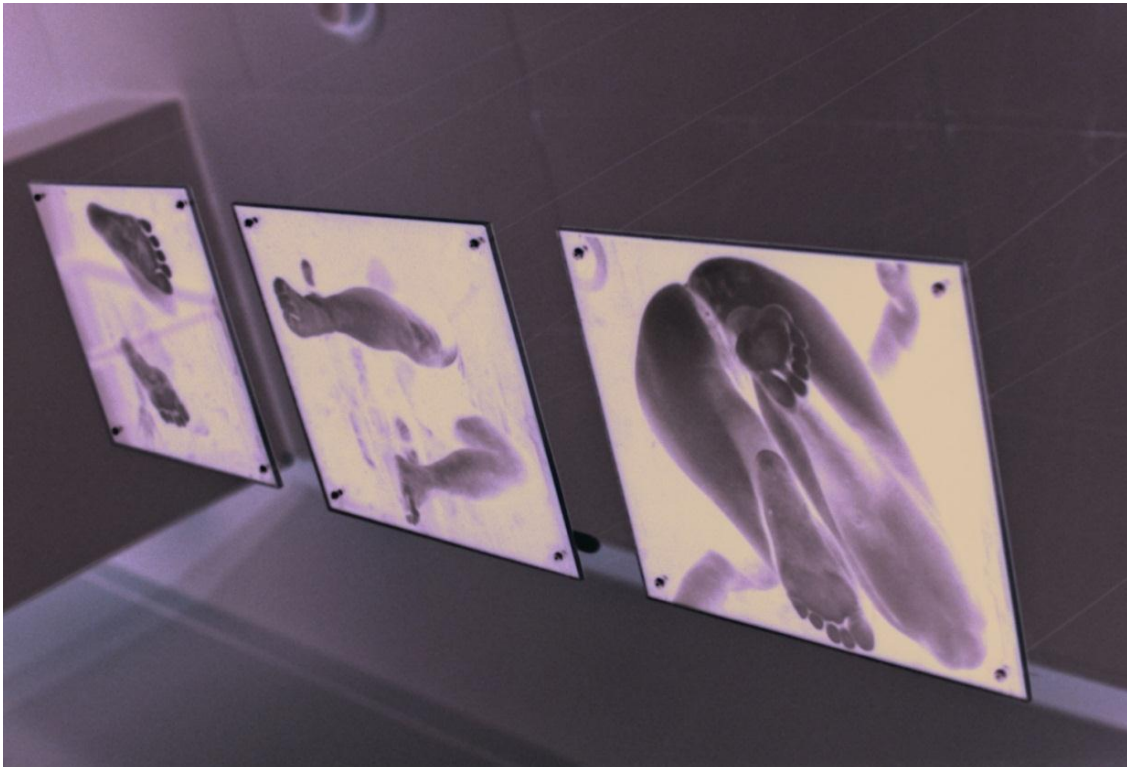
Crouch Leap Land, 1970

Tres còpies en gelatina de plata, plexiglàs
Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

Wavelength, 1967

Pel·lícula de 16 mm passada a vídeo digital d'alta definició, color, so, 45 min Col·lecció de l'artista, Toronto

Crouch Leap Land, 1970

Col·lecció de l'Art Gallery of Ontario, Toronto

MONOGRAFIA

MICHAEL SNOW. SEQUENCIES. A HISTORY OF HIS ART

El projecte expositiu es veu complementat amb una profunda i rigorosa monografia sobre l'artista que la comissària i el propi artista han treballat durant anys. Una publicació amb voluntat de *corpus* que inclou una introducció de Gloria Moure, un extens assaig de Bruce Jenkins i els escrits de l'artista.

L'edita l'editorial Polígrafa.

LA COMISSÀRIA GLORIA MOURE

Gloria Moure, (Barcelona), és comissària d'art i editora independent. Doctora en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, va iniciar la seva trajectòria professional el 1977. El 1984, va comissariar la retrospectiva europea més important de Marcel Duchamp fins avui (Fundació Miró, Barcelona; la Caixa, Madrid i Ludwig Museum, Colònia). Entre 1989 i 1995, va ser directora de la Fundació Espai Poble Nou (Barcelona), on va desenvolupar i va presentar projectes específics d'artistes que exposaven per primera vegada a la península (Bruce Nauman, John Cage, Mario Merz, Sigmar Polke i Rodney Graham, entre d'altres). De 1994 a 1998, va ser directora del Centro Galego de Arte Contemporànea (CGAC, Santiago de Compostel·la), on va iniciar el programa i va aconseguir el reconeixement internacional d'aquest centre a través de memorables exposicions retrospectives de, entre d'altres, Vito Acconci, Félix González-Torres, Giovanni Anselmo, Medardo Rosso i Ana Mendieta. Paral·lelament, entre 1993-1997, va formar part del Comitè Assessor del Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia (MNCARS, Madrid).

Entre els seus projectes expositius més recents, podem destacar Gordon Matta Clark (2006), Paul Sharits (2009), Marcel Broodthaers (2012) i *On the Road* (2014)

En els últims quinze anys ha desenvolupat, en paral·lel a la seva labor de comissària, una intensa activitat com a editora, a través de la direcció de la "Col·lecció 20_21", sèrie de monografies publicada per Ediciones Polígrafa que ocupa un lloc destacat entre les col·leccions que recullen l'obra i els escrits de rellevants d'artistes contemporanis. Els títols més recents són: *Sigmar Polke* (2014), *Marcel Broodthaers: Collected Writings* (2013); *An Art of Limina. Gary Hill's Works and Writings* (2009); *Dan Graham's Works and Writings* (2009); *Jeff Wall: Works and Collected Writings* (2007) i *Gordon Matta-Clark's Works and Collected Writings* (2006).

Filmoteca de Catalunya

MICHAEL SNOW, SEQÜÈNCIES. UNA RETROSPECTIVA

09/07/2015 - 22/07/2015

Michael Snow és una figura de referència mundial de les arts visuals i un pioner del vídeoart, a més de ser considerat el pare del cinema estructuralista. En paral·lel a l'exposició antològica "Michael Snow. Seqüències", a La Virreina Centre de la Imatge, la Filmoteca de Catalunya presenta una retrospectiva de la seva obra cinematogràfica.

La sessió inaugural de la retrospectiva tindrà lloc el proper dijous 9 de juliol amb l'artista com a convidat d'excepció. A les 18.30 h, ell mateix presentarà una selecció de curtmetratges rodats entre 1964 i 1970 (entre els quals, el reconegut *New York Eye and Ear Control*, de 1964), quan el treball filmic de Snow ja era reconegut internacionalment. Des d'aleshores i fins a dimecres 22 de juliol, la Filmoteca programa un total de sis sessions en què es podran veure dotze films, que inclouen des dels essencials *La Région Centrale* (1971) i *'Rameau's Nephew' by Diderot (Thanx to Dennis Young) by Wilma Schoen* (1974), fins a peces més recents, com *Triage* (2004) i *Reverberlin* (2006). És difícil creure en la paternitat d'un moviment, però Michael Snow ha estat batejat com "el pare del cinema estructuralista".

En qualsevol cas, és un artista únic, i amb el seu rigor i exhaustivitat ha posat en evidència els límits de l'optimisme progressista, introduint caos i imprevisibilitat dins de les darreres utopies.

Dijous 9 de juliol, a les 18.30 h
SESSIÓ 1

Sessió de curtmetratges, amb presentació a càrrec de Michael Snow

Michael Snow serà a la Filmoteca de Catalunya per presentar el cicle que se li dedica, el dijous 9 de juliol de 2015 a les 18.30 h. La sessió d'obertura consistirà en la projecció de diversos curtmetratges del cineasta experimental

New York Eye and Ear Control, 1964 (34 min)
One Second in Montreal, 1969 (26 min)
Dripping Water, 1969 (12 min)
Side Seat Paintings Slides Sound Film, 1970 (20 min)

Divendres 10 de juliol, a les 19 h
SESSIÓ 2

Música i cinema. En el cas de Michael Snow, dos universos entrecruats, indestruïbles. Les dues pel·lícules que es projecten en aquesta sessió ho demostren.

Triage, 2004 (30 min)
Reverberlin, 2006 (55 min)

Dissabte 11 de juliol, a les 19 h
SESSIÓ 3

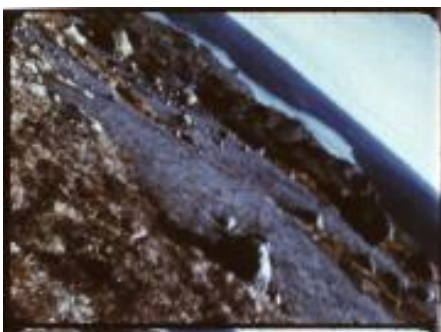
Tres estudis sobre el moviment de càmera i la distorsió del temps, sobre el color i les possibilitats de la tecnologia digital.

See You Later / Au Revoir, 1990 (17 min 25 s)
To Lavoisier, Who Died in the Reign of Terror, 1991
(53 min)
The Living Room, 2000 (21 min)

Dimarts 14 de juliol, a les 18 h
SESSIÓ 4

Amb '***La Région Centrale***', Michael Snow atorga a la càmera la completa sobirania fílmica i culmina així el seu ideal de cinema.

La Région Centrale, 1971 (190 min)

Dimecres 15 de juliol, a les 18 h
SESSIÓ 5

Escrita i rodada fragmentàriament i a partir de diverses idees i apunts que Snow havia anat conservant, la pel·lícula és una col·lecció d'intents per fer una autèntica "imatge parlant".

Rameau's Nephew by Diderot (Thanx to Dennis Young) by Wilma Schoen, 1974 (270 min)

Dimecres 22 de juliol, a les 18.30 h
SESSIÓ 6

Una investigació sobre la representació, el procés, el material i la naturalesa del moviment de càmera.

Presents, 1981 (90 min)

Totes les sessions es faran a la Sala Laya de la Filmoteca de Catalunya (Plaça Salvador Seguí, 1-9. 08001 Barcelona)

Entrada: 4 €

Descomptes i més informació: www.filmoteca.cat

Places limitades

IMATGES DISPONIBLES PER A PREMSA

Imatges i fragments de vídeo per a premsa disponibles a l'enllaç
<https://eicub.net/?grup=Virreinacentredeimaiatge>

Piano Sculpture, 2009 Col·lecció de l'artista, Toronto

Slidelength, 1969-1971 Col·lecció de l'artista, Toronto

In Medias Res, 1998 Col·lecció del Centre National des Arts Plastiques, Ministeri de Cultura i Comunicació, París

Powers of two, 2003 Cortesia de la Galerie Martine Aboucaya, París

Institut de Cultura de Barcelona

Departament de premsa

93 316 10 69

premsaicub@bcn.cat

premsaicub.bcn.cat

Imatges per a premsa disponibles a l'enllaç
<https://eicub.net/?grup=Virreinacentredelaimatge>

www.barcelona.cat/lavirreina